

ΚΛΑΣΙΚΟΙ
ΘΗΣΑΥΡΟΙ

Ο ΑΣΠΡΟΔΟΝΤΗΣ

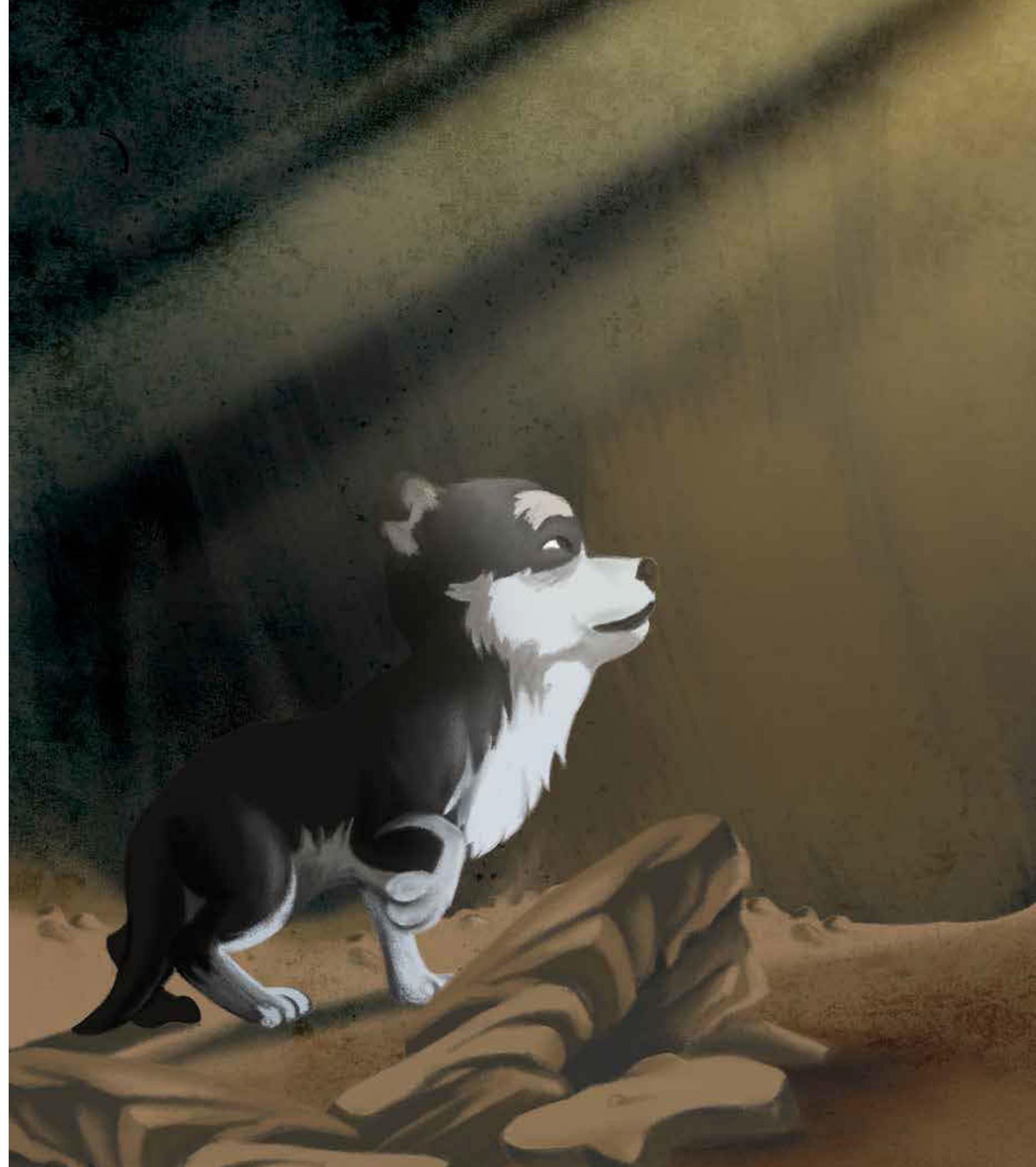
ΤΖΑΚ ΛΟΝΤΟΝ

Διασκευή: Μαρία Δασκαλάκη

Οι πρώτες μνήμες του μικρού λυκόπουλου ήταν η ζεστασιά της μάνας του και το άνοιγμα της σπηλιάς, η πηγή του φωτός. Τα μάτια του δεν ήταν πολύ καιρό ανοιχτά, μα εκείνο το φως το λαχταρούσε. Σαν κάτι να το έσπρωχνε να στραφεί προς αυτό, όπως το φυτό που στρέφεται προς τον ήλιο. Έτσι, λοιπόν, συνεχώς μπουσουλούσε προς το άνοιγμα, ενώ η μητέρα του το έφερνε πάλι πίσω, στην ασφάλεια του εσωτερικού της σπηλιάς.

Ήταν **ένα μικρό, άγριο λυκόπουλο** και το μοναδικό από τα πέντε μικρά της λύκαινας που κατάφερε να ζήσει. Τα αδέρφια του ήταν αδύναμα, δεν άντεξαν την πείνα κι απέμειναν μικρές, κουβαριασμένες μπαλίτσες, κοιμισμένες για πάντα. Εκείνο ήταν διαφορετικό. Μέχρι και το τρίχωμά του δεν είχε την κοκκινωπή απόχρωση που τα αδέρφια του είχαν κληρονομήσει από τη μάνα τους, μα το γκρίζο χρώμα του πατέρα του, του λύκου.

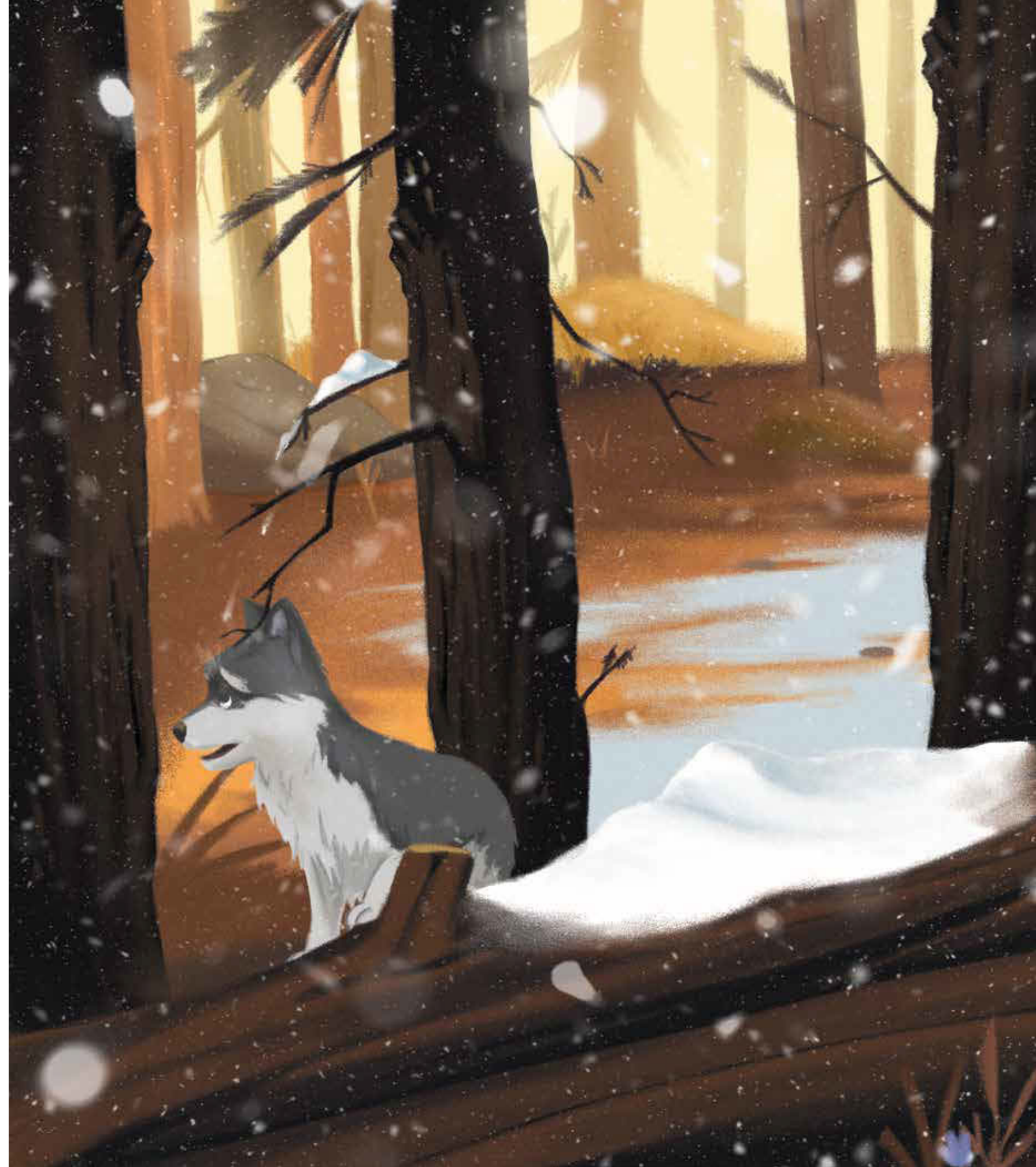
Όταν είχαν μείνει πια οι δυο τους, η μητέρα του κάθε μέρα το άφηνε μονάχο στη σπηλιά, αφού έπρεπε να βγει για να κυνηγήσει. Το γκρίζο λυκόπουλο είχε μάθει πια τον κανόνα της που του **απαγόρευε να πλησιάζει στην είσοδο**. Έτσι, τις περισσότερες ώρες κοιμόταν, ενώ όταν ήταν ξύπνιο καθόταν πολύ ήσυχο, πνίγοντας τα κλαψουρίσματα που γαργαλούσαν τον λαιμό του παλεύοντας ν' ακουστούν.

Όμως μια μέρα, ο φόβος και η υπακοή του νικήθηκαν από την ορμή της ζωής και προχώρησε προς την είσοδο. Το φως έγινε πιο λαμπερό. Ο τρόμος το έκανε να υποχωρήσει για λίγο, αλλά η ζωή το έσπρωχνε μπροστά. Ζαλίστηκε από τη δυνατή λάμψη του ήλιου! Αντίκρισε για πρώτη φορά τα δέντρα, το μικρό ποτάμι, τα απέναντι βουνά και τον ουρανό.

Μεγάλη αγωνία το κυρίευσε. Αυτό εδώ ήταν πιο τρομακτικό και από το άγνωστο! Κουβαριάστηκε στην είσοδο της σπηλιάς και κοίταξε τον κόσμο. Έμεινε έτσι κάμποση ώρα. Κάποια στιγμή ξέχασε τον φόβο του και ξύπνησε μέσα του η περιέργεια. Άρχισε να παρατηρεί το νερό του ποταμού που άστραφτε στον ήλιο και τα δέντρα ολόγυρα. Έκανε μερικά βήματα μπροστά και κατρακύλησε στην πλαγιά. Μέχρι τότε είχε συνηθίσει να περπατά μέσα στη σπηλιά, σε επίπεδη επιφάνεια. Τώρα κατρακυλούσε. Τέτοιο τρομακτικό πόνο δεν είχε ξανανιώσει. Γρύλιζε και ούρλιαζε ασταμάτητα.

Προσγειώθηκε στο χορτάρι στη βάση της πλαγιάς και άρχισε να γλείφει το χώμα από τη γούνα του. Έπειτα, παρατήρησε τριγύρω. Ένα σκιουράκι πήδηξε πάνω στον κορμό ενός δέντρου. Ένας τρυποκάρυδος του τσίμπησε τη μουσούδα και πέταξε μακριά. Το γκρίζο λυκόπουλο μάθαινε. Έπρεπε να είναι προσεκτικό με τα ζωντανά πράγματα. Εκείνα που δεν ήταν ζωντανά παρέμεναν πάντα στην ίδια θέση, αλλά τα ζωντανά κινούνταν και κανείς δεν ήξερε τι θα έκαναν. Έπρεπε να είναι προετοιμασμένο για το απροσδόκητο!

Ο ΑΣΠΡΟΔΟΝΤΗΣ

ΤΖΑΚ ΛΟΝΤΟΝ

Η σειρά *Κλασικοί θησαυροί* συλλέγει τα σημαντικότερα μυθιστορήματα της παγκόσμιας και της ελληνικής λογοτεχνίας και τα παρουσιάζει διασκευασμένα για παιδιά, ώστε να μην ξεχαστούν ποτέ!

Πόσο αδύναμο έμοιαζε όταν γεννήθηκε το γκρίζο λυκάκι σε μια σπηλιά στα παγωμένα δάση του Βορρά... Ωστόσο, καταφέρνει να επιβιώσει, μαθαίνει να κυνηγά για την τροφή του και να αντιμετωπίζει τους κινδύνους της άγριας φύσης.

Ο Ασπροδόντης, όμως, πέφτει στα χέρια κάποιων σκληρών ανθρώπων που τον αναγκάζουν να σέρνει έλκηθρα και να συμμετέχει σε επικίνδυνες μάχες με άλλα σκυλιά. Το άγριο αυτό πλάσμα την αγάπη ως τότε δεν την είχε γνωρίσει. Μέχρι τη στιγμή που συναντά τον Σκοτ, τον νεαρό άντρα που καταφέρνει να ημερώσει την ψυχή του, προσφέροντάς του αγάπη και τρυφερότητα...

Ο Ασπροδόντης του Τζακ Λόντον, μια από τις πιο συγκινητικές ιστορίες επιβίωσης που έχουν γραφτεί ποτέ, κυκλοφόρησε το 1906 και κατατάσσεται μέχρι σήμερα στους κλασικούς θησαυρούς της παγκόσμιας λογοτεχνίας.

www.minoas.gr

